

ใบความรู้ เรื่อง คำไทยแท้และคำที่มาจากภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ
หน่วยที่ ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ท๒๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

จุดประสงค์ มีความรู้ และ ความเข้าใจ คำไทยแท้กับคำที่มาจากภาษาเขมร ภาษาจีน

คำภาษาไทยแท้

การสังเกตคำไทยแท้มีวิธีการดังนี้

๑. คำภาษาไทยแท้มักเป็นคำพยางค์เดี่ยวโดดๆ เช่น นั่ง นอน พ่อ แม่ งู กา
๒. คำภาษาไทยแท้หลายคำมีหลายพยางค์ คำเหล่านี้เกิดจากวิธีการทางภาษาดังนี้
 - ๒.๑ การกร่อนเสียง เช่น มะม่วง มาจาก หมากม่วง,ตะขบ มาจาก ต้นขบ,สะเวย มาจาก สายเวย
 - ๒.๒ การแทรกเสียง เช่น ผักกะเฉด มาจาก ผักเฉด,ลูกกระดุม มาจาก ลูกดุม,นกกระจิบ มาจาก นกจิบ
 - ๒.๓ การเติมพยางค์หน้าคำมูล โจน มาจาก กระจอน,โดด มาจาก กะโดด กระจโดด, ท้วง มาจาก ประท้วง
๓. คำภาษาไทยแท้มีตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น จง หมั่น ชม สาว ตัก
๔. คำภาษาไทยแท้ไม่นิยมคำควบกล้ำ
๕. คำภาษาไทยแท้ไม่มีตัวการ์นต์ คำทุกคำสามารถอ่านออกเสียงได้ทั้งหมด
๖. คำภาษาไทยแท้คำเดียวอาจมีความหมายได้หลายอย่าง
๗. คำภาษาไทยแท้มีรูปวรรณยุกต์เป็นเครื่องหมายกำกับเสียง เช่น คา คำ คำ
๘. คำภาษาไทยแท้ไม่พบพยัญชนะต่อไปนี้ ฆ ณ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฐ ษ พ ยก เว้น ฆ่า เขี่ยน ระฆัง คอก คีค ฐ เรอ ณ ฯพณฯ ใหญ่ หล้า
๙. คำภาษาไทยแท้หากออกเสียง “ไอ” จะใช้ “ไอ” เช่น ผู้ใหญ่ ใหม่ สะไ้ ใ้ ใ้ หลงไหล

คำที่มาจากภาษาเขมร

เขมรมีพรหมแดนติดประเทศไทย มีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลายาวนาน ไทยยืมคำเขมรมาโดยทับศัพท์ เปลี่ยนเสียง เปลี่ยนความหมาย มีคนไทยเชื้อสายเขมรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางจังหวัดใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน

วิธีสังเกตคำยืมภาษาเขมร

๑. คำเดี่ยวโดดๆ มักเป็นคำศัพท์ที่ต้องแปลความหมาย เช่น
อวย-ไห้ แข-พระจันทร์ นัก-ผู้ชำนาญ

ไต่-มือ	แสะ-ม้า	บาย-ข้าว			
๒. มักใช้พยัญชนะ จ ญ ร ล สะกด เช่น					
เผด็จ	สมเด็จ	สำรวจ	ฉกาจ	เดิร	ขจร
ควร	ถวิล	ดล	ถนล	ตำบล	เจริญ
เชิญ	อัญเชิญ	ชาญ	ชำนาญ	รัญจวน	ผลาญ

๓. มักเป็นคำแผลง เช่น

ขदान - กระดาน	ประทุก - บรรทุก
ขจอก - กระจอก	ประจบ - บรรจบ
ขโดง - กระโดง	ประจง - บรรจง
ขจาย - กระจาย	สราญ - สำราญ
ผสม - ประสม	เสร็จ - สำเร็จ
ผสาน - ประสาน	สรวล - สำรวล
ผเชิญ - ประเชิญ	อาจ - อำนาจ
ประพม - บรรพม	

๔. มีการสร้างคำโดยเติมคำหน้า เรียกว่าลงอุปสรรค (บัง บั่น บำ)

เช่น บังคับ บังคม บังเหียน บังเกิด บังอาจ
 บั่นไต่ บั่นดาล บั่นลือ บำบัด บำเหน็จ

๕. นิยมนำมาเป็นคำราชาศัพท์ เช่น

เสวย โปรด ทูล เสด็จ เชนย บรรทม ฯลฯ

๖. คำ ๒ พยางค์ เหมือนอักษรนำและอักษรควบของไทย เช่น

แขนง จมูก ฉนำ ฉลอง กระป้อ ชลิ่ง

คำที่มาจากจีน

คำยืมภาษาจีนที่ใช้อยู่ในภาษาไทยส่วนใหญ่มาจากภาษาจีนแต้จิ๋วและภาษาจีนฮกเกี้ยน มีปรากฏในพจนานุกรม เช่น

กูก	ง่วน	ตึง	บ้วย	ฮวงซุ้ย
กงเต็ก	จันอ้ง	ตงฉิน	บ๊ะจ่าง	ฮ่วยจ้อ
กงสี	จับกัง	ตะหลิว	บะหมี่	ฮื่อแซ
ก้วยจับ	จับฉ่าย	ตังฉ่าย	บุงกี	เฮงชวย
กวยจี้	จับยี้กี้	ตั้วโผ	เปาะเปี๊ยะ	กวางตุ้ง
ก้วยเตี่ยว	จินแสด	ตั้วเฮีย	แป๊ะชะ	กั๋งฟู
กงเอี้ยะ	เจ	ตุน	โป๊	เกาลัด
กั๋งฉิน	เจ็ง	ตุ้ย	โปเก	ขงจ้อ
ก๊วย	เจี้ยน	เต้าเจี้ยว	โผ	แต้จิ๋ว

กุษ่าย	โจ๊ก	เต้าทึง	ยี่หื้อ	ไต้หวัน
กุษเฮง	เฉาก๊วย	เต้าส่วน	ลั่นจี่	เก๋าก๋นึ่ง
เก๋	แฉะโผย	เต้าหู้	หลงจู้	ปาฟองโก๋
เก๊ก	ชวย	เต้าหู้ยี้	ห้ำง	หลิน
เกาเหลา	ซาลาเปา	เต้าฮวย	หุน	เหลา
เก๋อี่	ซีอิ้ว	ไต้ถ้ง	หุ่่น	ไหหล่า
เพี้ยมอี่	เซ็ง	ไต้ฝุ่น	เหลา	ฮกเกี้ยน

คำที่มาจากภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาในตระกูล มีอุปสรรค วิภท ปัจจัย เช่นเดียวกับภาษาบาลีและสันสกฤต เป็นภาษาประเทศพัฒนาแล้วจึงแพร่หลายไปทั่วโลก รวมถึงภาษาไทย โดยผ่านทางการค้าขาย การศึกษา และทางเทคโนโลยี

วิธีนำคำอังกฤษมาใช้

- ใช้ตามคำเดิม เช่น ลอนดอน เคมี วัคซีน โอโซน
- ใช้ตามคำเดิมออกเสียงผิดรูป เช่น เมตร ออฟฟิศ ลอตเตอรี่
- เปลี่ยนคำ อิงลิช เป็น อังกฤษ, พาวนด์ เป็น ปอนด์
- ตัดรูปสรรหหลังคำ เช่น ยูโร เปลี่ยนเป็น ยูโรป, อเมริกัน เป็น อเมริกา
- เติมไม้ทัณฑฆาตที่พยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น ไมล เป็น ไมล์
- เติมไม้ทัณฑฆาตกลางคำ เช่น ซอล์ก เปอร์เซนต์
- ตัวตัวตามที่เป็นพยัญชนะซ้ำกับตัวสะกดออก เช่น ฟุตบอล เป็น ฟุตบอล
- เติมไม้วรรณยุกต์ และไม่ไต่คู่ เช่น ก๊าซ เซ็ต เซ็ค

คำที่มาจากภาษาชวา มลายู

ภาษาชวา ปัจจุบัน เรียก ภาษาอินโดนีเซีย ไทยยืมมาใช้ในวรรณคดีเรื่องคหาลังและอิเหนา เป็นภาษาเขียนภาษามลายูหรือภาษามลายู ปัจจุบันเรียกภาษามลายูเซีย ปะปนในภาษาไทยเพราะมีพรมแดนติดต่อกัน มีความสัมพันธ์ทางการค้า ศาสนา วัฒนธรรม มาช้านาน ปัจจุบันหลายจังหวัดชายแดนใต้ใช้ภาษามลายูสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างคำภาษาชวา มลายู ในภาษาไทย

บุหงา	บุหลัน	ระตู	ปาหนัน	ตุนาหัง	ยิวา
ทุเรียน	น้อยหน้า	ประทัด	กัญแจ	กระดังงา	ซ่าหริ่ม
กะพง	กะจูด	กำยาน	กำป็น	กะละปังกา	จำปาตะ
พุดู	ปาเต๊ะ	กระดังงา	มังคุด	กริช	

คำที่มาจากภาษาพม่า เช่น หม่อง กะปิ ส่วย

คำที่มาจากภาษาฝรั่งเศส เช่น กงสุล กรัม คาสีโน กาแฟ กาเฟอีน กิโลเมตร ไม้เก้ คุปอง เปตอง คาร์เฟ่ บุฟเฟต์ คริวซอง ปาร์เกต เซมเปญ

คำที่มาจากภาษาเปอร์เซีย เช่น ภาคี กุหลาบ ลูกเกต คาราวาน ชุกชี ฝรั่งเศส ราชาวดี

คำที่มาจากภาษาอาหรับ เช่น กะลาสี การบูร ผืน ภัทราน

คำที่มาจากภาษาญี่ปุ่น เช่น กีโมโน เกอิชา คาราเต้ เคนโด ซามูไร ซากุระ เหมปุระ สุกียากี้ ยูโด

คำที่มาจากภาษาโปรตุเกส เช่น สบู่ ปีนโต กะละแม กะละมัง จับปิ้ง บาทหลวง เหยี่ยว

นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่นๆ อีกแต่ไม่มากนัก เป็นสิ่งที่ต้องสังเกตสืบค้นต่อไป